

reglerne skulle få dansk indfødsret i år, ville hun også blive betænkelig. Antallet spiller selvfølgelig en rolle, men det, vi her taler om, er sprogrkravet, fordi det giver mening, hvis man skal være dansk statsborger, at man virkelig kan tale dansk. Det er forudsætningen for integration, som der efter min mening også er en lidt for stor tendens til at ministeren gør til et arbejdsmarkedsspørgsmål. Det er afgørende for identitet, og det er det, der ligger i spørgsmålet om integration.

Hr. Kramer Mikkelsens indlæg har jeg ikke lyst til at tage temmelig alvorligt, for det er jo sådan en rent politisk-taktisk manøvre, og det er hr. Søren Søndergaards meget kærlige spørgsmål selvfølgelig også. Hvor alvorligt mener vi det? Må jeg svare, at vi mener det så alvorligt, at vi stemmer nej.

I øvrigt vil jeg sige, som jeg har sagt før, at vi har været meget glade for samarbejdet med regeringen, og vi vil på de områder, hvor vi er enige, og det er heldigvis de fleste, selvfølgelig fortsat støtte den.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der igen tre korte bemærkninger til hr. Søren Krarup. Det er fru Else Theill Sørensen, hr. Kamal Qureshi og hr. Lars Kramer Mikkelsen.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg bliver nødt til at gøre lidt ved, at Dansk Folkeparti ustandselig forsøger at blande indfødsretten sammen med indvandring og flygtningepolitik. Spørgsmålet om, hvor mange fremmede der kommer til landet, er antallet.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at de fleste mennesker, vi nu giver indfødsret, har boet her i mange, mange år. De vil blive ved at bo her, de har lovligt permanent ophold, så det er slet ikke det, det handler om. Det handler om indfødsret, og vi er enige om nogle strenge krav. Men Dansk Folkeparti blander det uafsladelig sammen og taler om udlændingeloven fra 1983, og hvad ved jeg. Langt hen ad vejen er vi enige, men vi er ikke enige i den manipulation med en sammenblanding af tingene.

Så vil jeg godt sige til det med antallet, at sidste gang var det en million, jeg skulle svare på om jeg var skræmt af. Det var jeg selvfølgelig, og det er jo heller ikke voldsomt realistisk, så mange er der ikke, der har haft ophold så længe.

Men her står til slut i artiklen i Dansk Folkeblad: Ifølge Dansk Folkeblads oplysninger har

Integrationsministeriet beregnet, at med en realisering af Dansk Folkepartis krav ville ca. 65 pct. af ansøgerne bliver sorteret fra.

Jeg vil godt spørge hr. Søren Krarup: Hvad nu, hvis der ikke bliver sorteret 65 pct. fra med disse strenge krav? Hvad nu, hvis vi krævede en sproglig studentereksamen i et dansk gymnasium, og der stadig ikke blev sorteret 65 pct. fra? Hvad skulle vi så gøre?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Kamal Qureshi, efter ham er det hr. Lars Kramer Mikkelsen, og så er det hr. Søren Krarup for at svare.

Kl. 12.10

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det er meget pudsigt, at Dansk Folkeparti jo et eller andet sted bliver ramt af sin egen retorik i den forstand, at nu har de jo i lang tid rendt rundt og bildt befolkningen ind, at vi skulle stramme indfødsretslovgivningen, for ellers var der en masse kriminelle, en masse personer, som ikke kunne det ene og det andet, der fik statsborgerskab.

Så har man fået lavet et regelsæt, nogle krav, nogle betingelser for det, som har været så stramme, som fru Else Theill Sørensen skitserede, og som skulle opfylde de betingelser, som Dansk Folkeparti har stillet.

Alligevel er alle de nye, der kommer hertil, så uforskammede, at de faktisk går rundt og tilegner sig det danske sprog, de opfylder de krav, de består de prøver, man sætter dem over for, og pludselig siger de rent faktisk, at de gerne vil have det statsborgerskab, som man har stillet dem i udsigt, når de forskellige krav, Dansk Folkeparti stiller til dem, er opfyldte.

Jeg kan godt forstå frustrationen hos Dansk Folkeparti. Når man stiller nogle krav op og siger, at folk skal være så og så kvalificerede for at kunne få statsborgerskab, og folk så alligevel kvalificerer sig til det, hvad gør man så?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Hr. Søren Krarup syntes ikke, han vil deltage i, jeg tror, han brugte udtrykket de politisk-taktiske manøvrer. Nu er vi jo i et Folketing, hvor det er politik, det handler om, så det er jo sådan set ikke så underligt, at det er politik, vi taler om, og det er jo ikke så underligt, at vi også foretager nogle taktiske manøvrer. Det, det handler om